

University of Groningen

Telomeres and life histories

Boonekamp, Jelle

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2014

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Boonekamp, J. (2014). *Telomeres and life histories: All's well that ends well?* [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. [s.n.].

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

TELOMERES AND LIFE HISTORIES

ALL'S WELL THAT ENDS WELL?

JELLE BOONEKAMP

1. Een verstandige life history bioloog weet zijn eigen reproductie zo te plannen dat de benodigde reproductieve inspanning niet hoeft te lijden onder de benodigde inspanning ten behoeve van zijn of haar promotiestudie.
2. Survival of the un-fittest is meer van toepassing bij vrouwen in de huidige westerse samenleving dan survival of the fittest, omdat hoog opgeleide vrouwen met hoge inkomens doorgaans het laagste reproductieve succes hebben (Nettle et al. 2008).
3. Reproductieve inspanning versnelt veroudering bij kauwen. Als dit bij mensen ook het geval is dan zou de door de Chinese regering opgelegde limiet van het aantal kinderen daar de levensuur kunnen verlengen.
4. Het ontwerp van de Titanic verzekerde hoge mate van veiligheid doordat zij uit parallelle compartimenten bestond: de beschadiging van enkele compartimenten zou het schip nog niet doen zinken. Een dergelijke vorm van vermindering van redundantie is vergelijkbaar met veroudering van mensen.
5. Wat betreft gezond verouderen is ons huidige gezondheidssysteem voornamelijk gericht op het behandelen van verouderingsziekten. Deze aanpak zal de levensduur niet substantieel verlengen, want wanneer redundantie uitgeput raakt dan is het gehele lichaam versleten en het behandelen van een aspect hiervan zal redundantie niet herstellen.
6. Biomarkers van veroudering zijn minder informatief op hoge leeftijd. Ze zouden dus juist op jonge leeftijd gebruikt moeten worden zodat individuen die ongezond dreigen te verouderen hier hun levensstijl preventief op kunnen aanpassen.
7. Het publiceren van niet-significante bevindingen zou dezelfde prioriteit en kans van slagen moeten hebben als het publiceren van significante resultaten. De hoog competitieve wetenschappelijke samenleving zorgt er voor dat dit niet het geval is en belemmert hiermee de wetenschappelijke vooruitgang.